

Molite Gospodara žetve

da pošalje radnike u žetvu svoju.

(Lk 10,2)

KONFERENCIJA VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA

BOSNE I HERCEGOVINE

POVJERENSTVO ZA PASTORAL ZVANJA

*Molite gospodara žetve
da pošalje radnike u žetvu svoju.*

(Lk 10,2)

Materijal za pripremu i slavlje Dana molitve za duhovna zvanja

Sarajevo, 2015.

Uvodna riječ

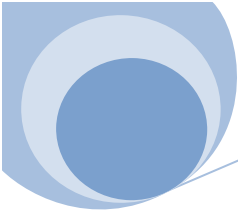
Svake godine Crkva nas poziva da na Nedjelju Dobrog Pastira molimo za duhovna zvanja, na poseban način u ovoj godini u kojoj slavimo Godinu posvećenoga života. Tom prigodom Povjerenstvo za pastoral zvanja pri Konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica u Bosni i Hercegovini pripremilo je materijal za pripremu i proslavu ovoga dana. Materijal je namijenjen ponajprije animatorima u župnim i redovničkim zajednicama i predstavlja prijedlog za rad s mladima. Zamišljen je kao trodnevna priprema: dva susreta/kateheze s mladima i prigodno klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. Za sam Dan molitve za duhovna zvanja nudi prijedlog za animiranje euharistijskog slavlja.

Molitvi pripada središnje mjesto u zauzetosti za zvanja. Crkva je pozvana na to riječima samoga Gospodina: „*Žetve je mnogo, a radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju*“ (Lk 10,2). Moliti za zvanja znači zaputiti se putem promicanja i poticanja zvanja te stvaranja uvjeta u našim župskim zajednicama iz kojih će niknuti mnogi velikodušni odgovori na poziv Božje ljubavi!

Želja nam je da ovaj materijal doprinese upravo tome.

s. Samuela Klaić, ŠSF

Voditeljica Povjerenstva za pastoral zvanja pri KVRPPBiH

1. SUSRET/KATEHEZA ZA MLADE

Odvažni budite! Ne bojte se! (Mk 6,50)

Odvažni budite! Ne bojte se! (Mk 6,50)

Materijali

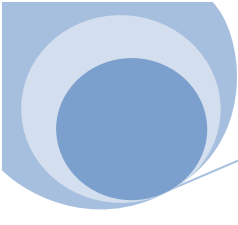
Papir za pisanje i olovke, papiri s pitanjima za rad u skupini, glazba potrebna za rad u skupinama. Ako je moguće i čini se korisnim, napraviti power-point u koji ćete uvrstiti molitveni početak, uvodne misli, zaključke te molitveni završetak.

Molitveni početak

*„Bog me je stvorio za točno određenu misiju,
povjeravajući mi zadaću koju nije povjerio nikome drugome.
Imam svoje poslanje: nikad ga neću moći spoznati u ovom životu;
tek u budućem bit će mi to dano u punini.
U određenom smislu i ja sam važan u Božjim planovima,
a moje mjesto je moje onoliko koliko je arkandjelovo mjesto njegovo.
Ako padnem, Bog će izabrati drugoga, znam, ali to ne umanjuje moje sudioništvo u
Njegovom djelu spasenja.
Ja sam prsten u lancu, spona koja ujedinjuje ljude.“
(Kardinal Newman)*

Uvod

Pročitati sljedeće misli iz Poruke pape Franje za 51. svjetski Dan molitve za duhovna zvanja:

Svaki poziv, premda su putovi različiti, uvijek zahtijeva izlazak iz sebe kako bismo u središte vlastitog života stavili Krista i njegovo evanđelje. Ne smijemo se bojati: Bog s velikom ljubavlju i spretno prati djelo svojih ruku, u svakoj životnoj dobi. On nas nikada ne napušta! Stalo mu je do ostvarenja njegova nauma o nama i namjerava to ostvariti uz naš pristanak i suradnju.

To je izlazak koji nas vodi na put klanjanja Gospodinu i služenja njemu u našoj braći i sestrama. Nijedan se poziv ne rađa ili živi sam za sebe.

A s Njim možemo hoditi putom života, biti učenici i svjedoci Božje ljubavi, otvoriti srce za velike ideale, za velike stvari. Gospodin nije izabrao nas kršćane za male stvari; uvijek težite naprijed, stremite velikim stvarima. Utrošite svoj život za velike ideale!

Osvrćući se na Papine riječi uvesti mlade u temi i rad koji slijedi. Mogu vam poslužiti sljedeće misli:

Svaki od nas ima određeno poslanje, svatko je od nas pozvan mijenjati svijet, raditi za kulturu života, kulturu obilježenu ljubavlju i poštovanjem prema svakoj osobi. Bog nam je povjerio zadatak koji nije nikomu drugome. Svatko od nas, u skladu sa svojim životnim stanjem, pozvan je naviještati Kraljevstvo Božje prožimajući ovaj svijet evanđeoskim vrijednostima. „Svijet, kao što vidimo, treba promijeniti, a upravo je poslanje mladih da ga promijene. Ne smijete se bojati sanjati otvorenih očiju i plivajte protiv struje!“, poticao je papa Benedikt XVI.

Isus je rekao: „Niste vi mene izabrali, nego sam ja vas izabrao i odredio vas da idete i rodite rod i da vaš rod ostane“ (Iv 15,16). Svi smo mi pozvani i odabrani da donosimo rod. Gospodin treba svete obitelji da podsjeti svijet na dostojanstvo ljudske ljubavi i ljepotu obiteljskog života. Treba mladiće i djevojke koji hoće posvetiti svoj život važnoj zadaći

obrazovanja, odgoja mladih i njihova formiranja prema Evanđelju. On treba one koji ga žele slijediti u čistoći, siromaštvu i poslušnosti, služeći mu u najmanjoj braći i sestrama.

Isus traži osobe s velikim srcem koje su spremne dati mu prostora u svojem životu. Isus poštuje slobodu svake osobe, ali se nikada ne umara nudeći najuzvišenije životne ciljeve: novost evanđelja i ljepotu svetoga života. Današnji svijet ima duboku potrebu za svjedočanstvom osoba koje se usude živjeti puninu čovjštva koju je pokazao Isus Krist.

Rad u skupini

Podijelite mlade u skupine i dajte im papiriće s opisom rada koji se sastoji od tri skupine pitanja. Neka svaka skupina izabere predstavnika koji će u plenumu ukratko izložiti rezultate rada i tijek rasprave u svojoj skupini.

1) Kada smo mladi, obično se možemo prisjetiti ljudi u koje se ugledamo, kojima se divimo, onih kakvi i mi želimo biti. To bi mogao biti netko koga susrećemo u svakidašnjem životu i koga iznimno cijenimo. Ili pak neka poznata osoba.

Koje kvalitete vidiš u drugima, a najradije bi ih volio/voljela posjedovati?

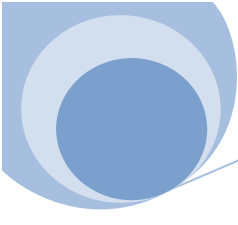
Kakva osoba bi želio/željela postati?

2) Izaberite jedno mjesto u kojem redovito boravite ili koje su svi članovi skupine barem jednom posjetili (obiteljska kuća, škola, park, kino, diskoteka, bar, prijateljeva kuća, radno mjesto i sl.).

Kako se osobe uobičajeno ponašaju u tom okruženju, prema onome što znamo i vidimo?

Kako se ja ponašam? Što me eventualno sputava u življenju i svjedočenju evanđeoskih vrijednosti?

Što bi bilo različito da se na tom mjestu žive evanđeoske vrijednosti?

3) „*Stvarni put do sreće je davanje sreće drugim ljudima. Pokušaj ostaviti ovaj život malo boljim nego što si ga našao, a kad dođe tvoj red za umiranje, možeš umrijeti sretan, uz osjećanje da svakako nisi potratio svoje vrijeme, već učinio najbolje što si mogao.*“ (R. B. Powell).

Zaustavi se kratko u razmišljanju nad ovim riječima.

Vjeruješ li da ćeš *ostaviti ovaj život malo boljim nego što si ga našao?*

Ako da, zašto da? Ako ne, zašto ne?

Zaključak

Napravite osvrt na rezultate rada iznesene u plenumu. Za zaključak vam mogu poslužiti i sljedeće misli:

Samo Isus zna koju je 'posebnu zadaću' namijenio svakoj pojedinoj osobi. Važno je biti otvoren njegovu glasu da taj glas može odzvanjati u dubinama našega srca. Imajmo hrabrosti sve svoje najdublje nade položiti samo u Boga. On jedini može ispuniti najdublje potrebe našega srca.

Da bismo otkrili i vjerno slijedili oblik života na koji nas Gospodin poziva, nužno je da ostanemo u njegovoj ljubavi kao prijatelji. A prijateljstvo se može graditi i sačuvati kroz česte susrete i razgovore, dijeljenje radosti i briga. Sveta Terezija od Isusa govorila je da je molitva „*prijateljsko drugovanje gdje se duša često sama samcata razgovara s Onim za koga znade da je ljubi*“.

Bog nas ljubi dubokom i silnom ljubavlju ali nas poziva i da odgovorimo na tu ljubav. Pitajmo Gospodina što ima u vidu za naš život! Molimo ga za velikodušnost da mogneмо reći 'da!' Ne bojmo se potpuno predati Isusu. On će nam dati milost da možemo ispuniti naše zvanje. Dat će nam milost da u životu mogneмо odražavati nešto od njegove beskonačne dobrote!

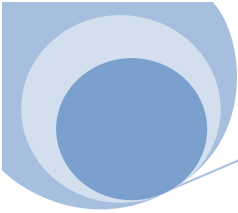
Molitveni završetak

Kao molitveni završetak uzeti riječi pape Benedikta XVI upućene mladima na molitvenom bdijenju u Zagrebu 4. lipnja 2011. godine.

Dragi prijatelji, vaša je mladost vrijeme koje vam Gospodin daruje da biste mogli otkriti smisao postojanja! To je vrijeme velikih obzora, snažno življenih osjećaja, ali i strahova zbog zahtjevnih i trajnih odluka, teškoća u učenju i radu, pitanja o otajstvu boli i patnje. Još više, to predivno razdoblje vašega života u sebi nosi duboku čežnju, koja ne briše sve ostalo, nego ga uzdiže kako bi mu dala puninu. U Ivanovu Evanđelju Isus, obraćajući se svojim prvim učenicima, pita: "Što tražite?" (Iv 1, 38). Draga mladosti, te riječi, to pitanje nadilazi vrijeme i prostor, zahtijeva od svakoga muškarca i svake žene da se otvori životu, i traži pravi put... I evo ono što iznenađuje: Kristov glas i vama ponavlja: "Što tražite?". Isus vam danas govori: putem Evanđelja i Duha Svetoga, da je On vaš suvremenik. On je onaj koji traži vas, prije nego vi Njega! Potpuno poštujući vašu slobodu, On se približava svakome od vas i predlaže sebe kao istinski i odlučujući odgovor na onu čežnju koja prebiva u vašem biću, na želju za životom koji vrijedi živjeti. Pustite da vas uzme za ruku! Pustite da bude prijatelj i suputnik na vašem putu! Pouzdajte se u Njega, neće vas nikada razočarati!

Pripremila:

s. Danijela Brekalo, ŠSF

11. SUSRET/KATEHEZA ZA MLADE

Ohrabri se krenuti za Gospodinom!

Ohrabri se krenuti za Gospodinom!

Svjedočanstvo osoba koje su odgovorile na Božji poziv

Ako ste u mogućnosti, pogledajte video u kojem sestra Dijana govori o svom duhovnom pozivu na jako zanimljiv način, svjedočeći radost poziva i odgovora na Božji glas...

<https://www.youtube.com/watch?v=KdqNq3Nd2fg>

Nakon ovog filma, neka vas animatori podijele u četiri skupine, tako da u svakoj skupini bude jednak broj mladića i djevojaka, ako je to moguće. Neka svaka skupina pogleda jedan od dolje navedenih filmova, a vi nastojte svi pratiti i vidjeti koja razmišljanja iznose mladići i djevojke koji su već krenuli putem duhovnog poziva jer vam mogu pomoći u vašem traženju, na poseban način u razmišljanju i odlučivanju.

Nije znao što su sakramenti, misa mu je bila dosadna, a sad se sprema postati svećenik!

<https://www.youtube.com/watch?v=Zs4xD8kkIRO>

Duhovni poziv - Iđi, donosi istinu - brat Ivan Dominik – digitalni fratar

https://www.youtube.com/watch?v=PtylZyk_o_Y

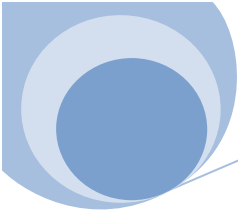
Duhovni poziv - Elvir Tabaković - Ostavio sam sve i pošao za Kristom

<https://www.youtube.com/watch?v=FrB4GKHY8n4>

Fra Zlatko Ćorić - svjedočanstvo na promociji spota Hvala redovnika

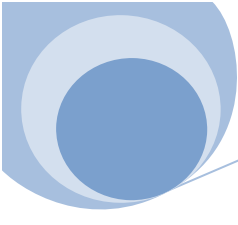
<https://www.youtube.com/watch?v=YB3HH4FCvJk>

Nakon što ste pogledali filmove, osobno se povucite u tišinu i razmišljanje. Ne bojte se tišine. Osobno prođite tekstove i pitanja koja nam je uputio Papa Franjo. Neka animatori odluče koliko je vremena za to potrebno. Kada ste, dakle, završili razmišljanje, vratite se u svoje skupine i donesite jedan zaključak, nakon što ste svi rekli nešto što vas je dotaklo, razveselilo, potaknulo na razmišljanje ... a nakon svoje skupine svi se zajedno nađite s drugima i podijelite svoje razmišljanje s drugim prijateljima. Na taj način možete pomoći sebi i drugima. Možda vaša riječ može drugome dati ohrabrenje da se hrabro odazove i **KRENE ZA GOSPODINOM ...**

Za razmišljanje

Svijet, kao globalna mreža u kojoj smo svi povezani, gdje nijedna lokalna tradicija ne može svojatati monopol istine, gdje tehnologije utječu na sve, upućuje stalni izazov evanđelju i onome koji je oblikovao svoj život prema evanđelju. U tom povijesnom procesu papa Franjo, kroz svoje izbore i načine života, gradi živu hermeneutiku dijaloga između Boga i čovjeka. Uvodi nas u stil mudrosti ukorijenjen u evanđelju i u ljudskoj eshatologiji, koji tumači pluralizam, traži ravnotežu, poziva nas da steknemo sposobnost biti odgovorni za promjenu kako bi se istina evanđelja što bolje prenosila, dok se krećemo »u granicama jezika i okolnosti«. Svjesni tih granica svaki od nas postaje nejakima nejak... Svima... sve (1 Kor 9, 22). Pozvani smo promicati djelotvornu, ne jednostavno administrativnu, dinamiku kako bismo prigrlili duhovne događaje prisutne u našim zajednicama i u svijetu, gibanja i milost koje Duh Sveti iznjedri u svakoj pojedinoj osobi, promatranj kao osobi. Pozvani smo zauzimati se zato da razgradimo beživotne modele, predstavljati čovjeka kao osobu koja na sebi nosi biljeg Kristov, koju se nikada ne otkriva do kraja u govoru i djelima. Papa Franjo nas poziva na mudrost čiji je pokazatelj prilagodljiva dosljednost, sposobnost posvećenih osoba da reagiraju u skladu s evanđeljem, da djeluju i biraju u skladu s evanđeljem, ne gubeći se između različitih područja života, jezika, odnosa, čuvajući svijest o odgovornosti, vezama koje

nas povezuju, našim ograničenostima, bezbrojnim načinima na koje se život izražava. Misionarsko srce je srce koje je upoznalo radost Kristova spasenja i tu radost dijeli s drugima kao utjehu: »Zna da ono samo mora rasti u razumijevanju evanđelja i razlučivanju putova Duha, i čini ono dobra koje se da učiniti, čak i ako se time izlaže opasnosti da cipele zaprlja blatom s ulice«. Prihvatimo poticaje koje nam Papa upućuje kako bismo sebe same i svijet promatrali Kristovim očima i nosili zbog toga u sebi stalni nemir.

Pitanja pape Franje

Želim vam uputiti jednu riječ a ta je riječ »radost«. Gdje god su posvećene osobe, sjemeništarc i bogoslovi, redovnici i redovnice, mladi, ondje je radost, ondje je uvijek radost! To je radost svježine, to je radost nasljedovanja Isusa; radost koju nam daje Duh Sveti, a ne radost svijeta. Ondje je radost!

Ali gdje se rađa radost? Pokušaj u dubini svoga srca zaroniti i pronaći trenutke svoje radosti koju si osjetio/la prvi puta u svojem životu.

Zagledaj se u dubinu svoga srca, pogledaj u dubinu samoga sebe, i zapitaj se: *Imaš li srce koje želi nešto veliko ili srce uspavano stvarima? Je li ti srce sačuvalo nemir traženja ili si dopustio da ga uguše stvari od kojih je na kraju otvrdnulo? Bog te čeka, on te traži; kako mu odgovaraš? Jesi li svjestan stanja svoje duše? Ili spavaš? Vjeruješ li da te Bog čeka ili je za tebe ta istina samo puste »riječi«? Ne boj se ove tišine, dopusti da Duh Sveti dođe u tvoje srce i neka ti On govori, a ti budi poput Marije »ponizna službenica«.*

Mi smo žrtve kulture prolaznog. Želim da mislite na ovo:

*Kako mogu biti slobodan, kako se mogu osloboditi te kulture prolaznog?
Jesam li doista rob ove kulture: Interneta, facebooka, twitera, vibera, whatsapp, televizije... Znam li sjesti s prijateljima i bez ovih sredstava za komunikaciju pričati o našoj budućnosti, o Bogu?*

Svjetovna duhovnost – ljubav prema sebi, sveti nemir koji tjera da riskiram, da izađem iz sebe iz svojih sebičnih motivacija te stavim drugoga ispred sebe.

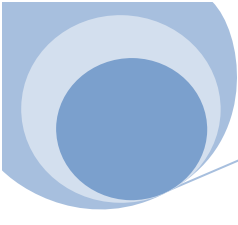
Hoću li ja biti uvijek pravi kršćanin, hoću li biti spreman pretrpjeti neudobnosti i ne dopustiti da me moji strahovi zadrže na sigurnom i spriječe da izađem dano gdje me stvarno Bog želi ? ... Jesam li se »udobno smjestio« u svoj kršćanski život, u svoj svećenički život, u svoj redovnički život, pa i u svoj život u zajednici, ili pak u sebi čuvam snagu nemira za Boga, za njegovu riječ, koja me navodi »izaći van« iz sebe prema drugima?

Osjećamo li nemir ljubavi? Vjerujemo li u ljubav prema Bogu i prema drugima? Ili smo na to ravnodušni? Ne na apstraktan način, ne samo riječima, već konkretni brat, sestra su ti koje susrećemo, brat i sestra koji su tu pokraj nas! Jesmo li dirnuti njihovim potrebama ili ostajemo zatvoreni u same sebe, u naše zajednice, u naše obitelji koje su mnogo put za nas »zajednice i obitelji u kojima nalazimo udobnost«?

Podno križa, Marija je i žena boli i istodobno budnog iščekivanja otajstva, većeg od boli i žalosti, koje samo što se nije ostvarilo. Doista se činilo da je sve svršeno; moglo bi se reći da je nestalo svake nade. I ona sama, u tome

trenutku, sjećajući se obećanja danih prilikom naviještenja mogla bi reći: nisu se obistinila, prevarena sam. Ali ona to nije rekla. Ona, blažena što povjerova, vidi kako se iz te njezine vjere pomalja nova budućnost i čeka s nadom Božje sutra ...

Katkad se pitam: znamo li mi čekati taj Božji sutra? Ili želimo to danas? Božje sutra za nju je zora uskrsnog jutra, onoga dana prvog u tjednu. Dobro nam je misliti, u kontemplaciji, na zagrljaj djeteta i njegove majke. Jedina upaljena svjetiljka na Isusovu grobu je nada majke, koja je u onom trenutku nada čitavog ljudskog roda. Pitam i sebe i vas: je li u samostanima i našim obiteljima još uvijek upaljena ta svjetiljka? Čeka li se u samostanima ili mojoj obitelji to Božje sutra?

Nemir ljubavi uvijek je poticaj da idemo ususret drugome, ne čekajući drugoga da očituje svoju potrebu. Nemir ljubavi nam daje dar pastoralne plodnosti i mi, svaki od nas se mora zapitati:

Kakva mi je pastoralna plodnost, imali plodnosti u mojem životu u zajedništvu s mojim prijateljima, mojom obitelji, je li moj apostolat plodan, je li moj kršćanski život plodan?

Autentična vjera uvijek uključuje duboku želju za mijenjanjem svijeta. Evo pitanja koje si moramo postaviti:

Imamo li i mi velike vizije i poletnost? Jesmo li i mi odvažni? Sanjamo li velike stvari? Izjeda li nas revnost (usp. Ps 69, 10)? Ili smo pak mediokriteti i zadovoljavamo se našim planovima »stvorenim u laboratoriju«?

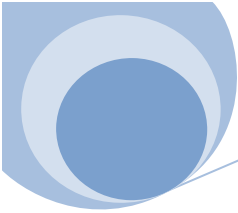
Završna molitva

Zdravo, Majko radosti

Raduj se, milosti puna (usp. Lk 1, 28), »Anđelov pozdrav Mariji je poziv na radost, na duboku radost, naviješta završetak žalosti [...] To je pozdrav koji označava početak evanđelja, Radosne vijesti«. Uz Mariju radost se širi: Sin kojeg nosi u krilu je Bog radosti, radosti koja se širi, koja daje milinu srcu. Marija širom otvara vrata svog srca i hrli Elizabeti. »Radosna u ispunjavanju svoje želje, osjetljiva u svojoj dužnosti, brižna u svojoj radosti, hrli u gorje. Gdje će, ako ne u gorske visine, tako ljubazno poći ona koja je već bila puna Boga?«. Ona je pohitila (Lk 1, 39) da donese svijetu radosni navještaj, da donese svima nezadrživu radost koju prima u svoje krilo: Isusa Gospodina. Hita: tu nije samo riječ o brzini kojom se Marija dala na put. To govori o njezinoj marljivosti, brižnoj pažnji kojom kreće na put, njezinu oduševljenju. Evo službenice Gospodnje (Lk 1, 38). Službenica Gospodnja hita da postane službenicom ljudi. U Mariji čitava Crkva kroči zajedno: u ljubavi onoga koji ide onima koji su krhki i slabi; u nadi onoga koji zna da će biti praćen na tome putu i u vjeri onoga koji ima posebni dar koji mora dijeliti s drugima. U Mariji svaki od nas, nošen vjetrom Duha Svetoga, živi vlastiti poziv, a taj je poziv ići drugima!

Pripremio:

don Danijel Vidović, SDB

111. KLANJANJE

Što hoćeš da ti učinim? (Mk 10,51)

Što hoćeš da ti učinim? (Mk 10,51)

Pjesma: *Oče mi ti se klanjamo*

Molitva:

Prigibamo koljena pred Tobom Isuse Kriste, pravim Bogom i pravim čovjekom. Došli smo se susresti s Tobom u Presvetom oltarskom sakramentu. Vječnoj tajni, nedohvatljivom misteriju.

Isuse, iako si hodio ovim svijetom i bio nam opipljiv, ostao si jedan veliki misterij u srcu svakoga čovjeka. Postao si izvor koji privlači mnoge, a danas i nas ovdje sabrane.

Hvala ti, Isuse, za tvoju tajnu, za veliko otajstvo Presvetog oltarskog sakramenta. Hvala ti za Tvoju živu prisutnost među nama.

(kratka stanka)

Lijepo je znati da čovjek ima mjesto kamo može doći i biti ono što uistinu jest, u svojoj biti, u svojoj nutrini. Svaki trenutak s Tobom, Isuse Kriste, dragocjen je za naš život, za život svakoga tko ga provede s Tobom.

Isuse, nedokučiva je i nadspoznatljiva ljubav Tvoja. Ponekad tako daleka, ali kad joj se približimo i dopustimo da nas ispuni tada nas ona vodi ka Punini Božjoj.

Gospodine Isuse, probudi u našim srcima vjeru i ljubav koja je ukorijenjena u dubini naše duše. Otvori nam oči da ovaj kratki susrete s Tobom postane jedan korak bliže vječnosti. Biti u tvojoj blizini velika je milost, istinski susret s Tobom mijenja naš život.

(šutnja)

Pjesma: *Moj Isus, moj Gospod ...*

Evangeoski odlomak: *Mk 10, 46-52*

Dođu tako u Jerihon. Kad je Isus s učenicima i sa slinim mnoštvom izlazi iz Jerihona, kraj puta je sjedio slijepi prosjak Bartimej, sin Timejev. Kad je čuo da je to Isus Nazarećanin, stane vikati: "Sine Davidov Isuse, smiluj mi se!" Mnogi ga ušutkavahu, ali on još jače vikaše: „Sine Davidov, smiluj mi se!“ Isus se zaustavi i reče; „Pozovite ga!“ I pozovu slijepca sokoleći ga: „Ustani! Zove te!“ On baci sa sebe ogrtač, skoči i dođe Isusu. Isus ga upita : „Što hoćeš da ti učinim?“ Slijepac mu reče :“Učitelju moj, da progledam.“ Isus će mu: „Idi vjera te tvoja spasila!“ I on odmah progleda i uputi se za njim.

(šutnja desetak minuta)

Razmatranje:

“...kraj puta je sjedio slijepi prosjak Bartimej...”

Gospodine, koliko puta i mi izgledamo kao slijepi prosjak Bartimej, sjedimo negdje kraj puta i oslušujemo, ali ne čujemo i ne vidimo. Ne vidimo iako to želimo. Samo zato što nam je potrebna Tvoja pomoć, Tvoja riječ i Tvoja prisutnost.

(kratko stanka)

“Sine Davidov Isuse, smiluj mi se!”

Smiluj nam se Gospodine Isuse, jer smo slabi, jer bez Tebe ne možemo. Smiluj se nama i našoj grešnosti, smiluj se nama i našoj sljepoći. Ti si naš Bog, naš Otkupitelj, naš Spasitelj tebi se darujemo u potpunosti, darujemo ti i svoje grijeh.

(kratko stanka)

„Sine Davidov, smiluj mi se!“

Koliko puta mi imamo inicijativu, zovemo i tražimo, ponekad smo u tome nestrpljivi, želimo da nam se stvari odmah poslože. U životu moramo naučiti biti strpljivi, moramo naučiti čekati, čekati Tvoj odgovor i Tvoju inicijativu Isuse. Ti najbolje znaš što nam je potrebno i u koje vrijeme.

(kratko stanka)

Isus se zaustavi i reče; „Pozovite ga!“

Gospodine ti djeluješ preko čovjeka. Naš bližnji je naš put k Tebi, a da toga često puta nismo svjesni. Preko njega i njegovih riječi možemo doći do Tebe i čuti kako nas Ti zoveš. Velik si Gospodine, jer tražiš našu suradnju u svom djelu spasenja i otkupljenja. Isuse hvala Ti što imaš povjerenja u nas, hvala Ti što smo dio Tvoga velikog plana.

(kratko stanka)

I pozovu slijepca sokoleći ga: „Ustani! Zove te!“

Isus je čuo vapaj slijepog prosjaka, njegova molitva je doprla do Isusa. Ustrajnost se isplatila. Teško je ostati vjeran kada te svi napuste. Teško je vjerovati kada ti svi govore suprotno. No spoznaja da je Gospodin s nama na našem putu jača nam vjeru, ulijeva nadu, daje nam sigurnost i na kraju nas dovodi do potpunog predanja „Bog moj i sve moje!“

(kratko stanka)

„Što hoćeš da ti učinim?“

Gospodine Isuse, ti se daruješ svakome tko te traži. U tom daru daješ nam potpunu slobodu. Slobodu odlučivanja za ili protiv Tebe. Ne dopusti da Ti ikada okrenemo leđa. Potakni u nama plam prve ljubavi i želju da te uvijek tražimo, tražeći nalazimo, nalazeći ljubimo. Ti si slijepog prosjaka pitao „Što hoćeš da ti učinim?“ To isto pitaš i nas danas ovdje sabrane „Što hoćeš da ti učinim?“ (neka svatko u tišini sam odgovori na ovo pitanje)

(kratka stanka)

“Učitelju moj, da progledam.”

Bartimej je tražio vid, on je htio vidjeti svijet oko sebe, ljepotu prirode, svoje bližnje, htio je vidjeti Isusa. Isus mu je dao vid, ali ne samo ona očnji vid, nego i vid srca. Samo se srcem dobro vidi. Gospodine Isuse otvori i nama oči srca kako bi vidjeli onoga tko je u potrebi, kojem je potrebna naša prisutnost i naša riječ. Neka nam se danas ureže u srce Tvoja misao „što god učiniste jednome od ove moje najmanje braće meni učiniste.“

(kratko stanka)

„Idi vjera te tvoja spasila!“ I on odmah progleda i uputi se za njim.

Bartimej je vjerovao da mu Isus može vratit vid i to mu se ostvarilo. Vjeruješ li da tebi Isus može pomoći? Gospodine Isuse, ti si nam dao dar vjere, molimo te jačaj je svojom milošću svaki dan i daj da uvijek budemo tvoji, da te svojim životom proslavimo.

(šutnja)

Pjesma: *Ti si moj život ...*

(šutnja)

Pomolimo se:

Gospodine, obasjaj nam srca svijetlom vjere i užezi ognjem ljubavi, da se s pouzdanom vjerom klanjamo u duhu i istini svome Bogu i Gospodinu što ga prepoznamo u ovom otajstvu. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen

(šutnja)

Pjesma: *Odzivam se Isuse*

(šutnja)

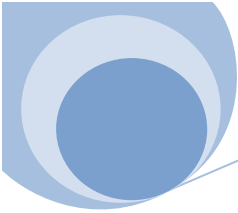

Gospodine Isuse Kriste, obećao si da ćeš ostati s nama sve do svršetka svijet. Hvala Ti za tvoju živu prisutnost. Hvala Ti što si danas ovdje s nama. Hvala Ti što imamo kamo doći i kome doći, Ti nas uvijek čekaš. Hvala Ti za taj neizrecivi dar i znak tvoje prisutnosti. Znamo da smo često nevjerni i nesigurni, lako se povedemo još lakše padam, ali želimo Ti reći da smo Tvoji i da to želimo pokazati svojim životom. Pomozi nam da si to posvećujemo svaki dan uvijek iz početka.

(šutnja)

Pjesma: *Divnoj dakle...*

Pripremila:
s. Lidija Kalfić, KBLJ

IV. NEDJELJA DOBROG PASTIRA

Euharistijsko slavlje

Uvod

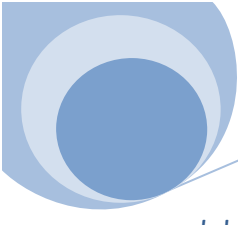
Nedjelja Dobrog Pastira je nedjelja molitve za duhovna zvanja. Danas se mnogo govori da ima sve manje i manje duhovnih poziva. Kada se gleda brojčano, to je istina. No kada bi se moglo pogledati u ljudska srca otkrili bi veliki broj ljudi koji su pozvani na duhovni poziv, no blokiraju ih strahovi i nesigurnost vjere. Zato Papa Franjo obraćajući se vjernicima poziva: „Moramo moliti, da se srca ovih mladih isprazne, da se isprazne od drugih interesa, od drugih navezanosti, kako bi srce postalo slobodno. I ovo je molitva za zvanja: Pomozi Gospodine ove mlade, da budu slobodni, a ne robovi, da imaju srce samo za tebe, i tako će Gospodinov poziv i dati ploda.“

Na početku ove svete mise molimo Gospodina da uđe u srca mladih da se po molitvi u njima nastani radost koju imaju svi koji izbliza slijede Isusa.

Homilija

Krist sebe naziva Dobrim Pastirom. Svaki pravi pastir poznaje svoje ovce. Poznaje ih jer ih voli. Samo onaj koji me istinski voli taj me uistinu i poznaje. Isus poznaje svaku ovcu po imenu što znači da za njega svaka od njih ima svoje posebnosti koje su pastiru poznate i on ih poštuje.

Sv. Grgur Veliki, papa, jednostavno kaže: «Nauči se, u Isusovoj riječi i u njegovu pastirskom pozivu poznavati i prepoznavati Božje srce!» Da bih se mogao odazvati na poziv svog Pastira, prvo moram čuti glas koji me zove i prepoznati u tom glasu srce koje me bezuvjetno ljubi baš ovakvog kakav jesam. Odmah se postavlja pitanje: Kako čuti glas svog Dobrog Pastira. Jedna od bitnih značajki u sv. Pismu je upravo slušanje. Oko i vid mogu prevariti, mogu varati, dok je uho neprevarljivo. Imamo primjer iz sv. Pisma: Kad je Marija

dolazila svojoj rođakinji Elizabeti, Elizabeta nije nešto posebno reagirala dok nije čula zvuk s Marijinih usana i od toga zvuka zaigra joj i srce i čedo ispod srca. Ili kad su apostoli vidjeli Isusa na moru za vrijeme strašne oluje mislili su da je utvara. Međutim, kad je Isus progovorio, prepoznaju ga. Isto tako je bilo i s Marijom Magdalenom onog uskrsnog jutra kad je mislila da je Isus vrtlar. Ali kad je Isus progovorio njezino ime i oslovio je s Marijo, ona prepoznaje u tom glasu svoga Učitelja i pada mu do nogu.

Isto se zbiva i u našem svakodnevnom životu. Glas voljene osobe prepoznajemo među tisućama drugih glasova. Pogotovo ako me ta osoba poziva ili zove imenom. Upravo se to zbiva i s Isusom u cijelom desetom poglavlju Ivanova evanđelja. Isus poziva svoje ovce poimence, sve ih poznaje i one ga slijede, slušajući njegov glas.

Glas Božji vrlo je osjetljiv, nježan zvuk, naročito za uši koje se nisu na nj naviknule. Ako nam se uši nisu naviknule slušati Božji glas, glas svoga Pastira, onda nam je šutnja, molitvena tišina posebno potrebna. Dirigent će otkriti zvuk nježnog instrumenta kao što je flauta čak usred snažnih zvukova stotine glazbala u orkestru. Neizvježbanu uhu potrebno je da neko vrijeme sluša samo zvuk flaute kako bi ga bez promašaja moglo prepoznati u orkestru. A mi se moramo u šutnji dugo vrijeme izložiti glasu Božjemu kako bismo ga poslije mogli otkriti usred buke na tržnici.

Kad meni dođe neki mladić s dvojmom ima li duhovni poziv ili nema? Zove li ga Krist u žetvu svoju? Prvo što mu odgovorim jest činjenica da ga ne zovem ja nego Krist i treba to pitanje postaviti najprije Kristu, oslušujući njegov glas u svojem srcu. Naše zvanje, bilo svećeničko bilo redovničko, bilo bračno, nije naš izum, nije samo naš izbor, nego je to prvenstveno Božji izbor za nas. Jedino tako shvaćeno zvanje ima jamstvo Duha Svetoga. I zato je važno oslušivati njegov glas, glas Dobro Pastira u svojoj nutрини da čujemo koje nam je poslanje namijenio.

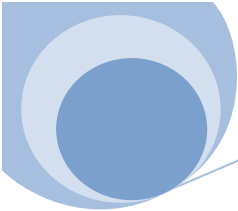
Kako ćemo znati koje poslanje, koju misiju, koje zvanje baš ja imam?

Kad bih sada postavio pitanje bilo kojem čovjeku želi li čuti Božji glas u sebi koji mu otkriva njegovo vlastito poslanje ovdje na zemlji, vjerujem da bi odmah rekao da želi čuti. Vjerujem da svatko od nas ima želju čuti što to Bog od njega traži. A kad bih pitao što na tom i činimo, isto tako vjerujem da bi mnogi samo slegnuli ramenima. Ne rade ništa ili gotovo ništa. Ništa se ne postiže jednim klikom, nego treba puno vremena provesti u hodu s Bogom da bi shvatio, da bi srce razumjelo. Puno vremena, molitve, šutnje i predanja Bogu. Apostolima je trebalo pune tri godine da shvate. Osjetili su da je On Božji čovjek i da ih nešto vuče k njemu. Sve je ostalo slijedilo malo pomalo, duge tri godine, dok su shvatili da je on pravi Bog ali tek nakon njegova uskrsnuća. Isus će kasnije kazati: „Niste vi izabrali mene nego sam ja izabrao vas“. Isus je mogao odabrati koga je htio ali ovdje se radi o odabiru običnih i slabih ljudi kakvih je najviše među nama. Kristov poziv upućen Petru: „Izvezi na pučinu“ zahtjevna je riječ protiv koje govore iskustvo, okolnosti, vrijeme, trendovi i zato istinsko čudo nisu mreže koje se razdiru, već mreže koje su bačene na njegovu riječ. Zbog toga u Bibliji čitamo istinu da se ne može „vidjeti“, „spoznati“ Boga i ostati na životu, ostati u životu kao i prije, kao da se ništa nije dogodilo.

Bog se dobro skriva, bilo to u jaslicama bilo na Jordanu, bilo na Golgoti, bilo u svojoj riječi ili u šutnji, bilo danas u obično oblačnom danu. Ali, oni koji ga iskrena srca traže, njegovo će ih svjetlo kad-tad k njemu dovesti. Boga treba tražiti. Ostalo je stvar Božja. Onoga tko ga traži, Bog će dovesti do cilja, kao što je i pastire i mudrace doveo do jaslica. Samo tražeći, možemo ga naći. Čitamo u knjizi proroka Jeremije Riječ Božju: „Tražit ćete me i naći ćete me jer ćete me tražiti čitavim srcem svojim.“ Budemo li Ga tražiti s pola srca nećemo ga nikada naći jer mlake Bog odbacuje. „O da si vruć ili hladan! A jer si mlak izbacit ću te iz svojih usta“ – čitamo u posljednjoj knjizi Biblije Otkrivenju.

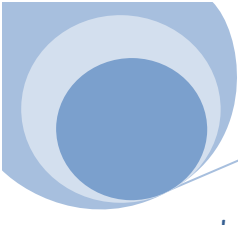
Kako čuti i raspoznati? U meni govori Duh Božji da me Bog zove na posvećeni život ali u isto vrijeme u meni govori i suprotni duh i protivi se tomu i odvraća nas govoreći kako

nismo dostojni, kako to nije za nas, kako je to samo za savršene, kako ja to neću moći izdržati, što će drugi o meni govoriti ... koji će duh pobijediti? Na primjeru svetog Petra vidimo kako u nama progovara Duh Božji pa odmah nakon kratkog vremena progovara i zloduh. I to je konstanta koja se događa kroz čitav život. Čitamo u Matejevu Evanđelju kako je Petar odgovorio na Isusovo pitanje: *a vi što vi mislite tko sam ja?*, da je on Krist, Sin Boga živoga. A Isus mu na to odgovara: *Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj nebeski* (Mt 16, 17-18), i onda dobiva Isusovo veliko priznanje.

Isus je prije ove Petrove izjave molio (Lk 9,18). Plod te molitve je Petrovo rasvjetljenje koji u njemu vidi pravog Sina Božjega. A samo nekoliko trenutaka poslije toga kad je Isus nastavio govoriti kako mora puno pretrpjeti i biti raspet na križu, Petar ga je odvrćao, a Isus ga ošinu pogledom i reče mu: *Odlazi od mene Sotono jer ti nije na pameti što je Božje nego što je ljudsko*. Dakle, Isus govori Petru da iz njega progovara Otac Nebeski, a samo u nekoliko minuta, sekundi, trenutaka poslije toga da iz njega progovara Sotona. Samo nekoliko trenutaka razlike. Isto tako je bilo samo nekoliko trenutaka razlike kad je Petar hodao po vodi. Dok je vjerovao i gledao u Isusa hodao je po vodi, čim je skrenuo pogled i počeo sumnjati počeo je tonuti. Samo u nekoliko trenutaka. Duh Božji u nama govori ali također u nama govori i zloduh i odvrća nas govoreći kako nismo dostojni, kako to nije za nas, kako je to samo za savršene, kako ja to neću moći izdržati, što će drugi o meni govoriti ... Koji će od ova dva duha pobijediti ovisi u koga su oči i uši naše duše uprte, zagledane.

Jedan primjer: Dok je bio u malom sjemeništu, Ivan Vianney, budući sveti arški župnik, imao je doista mnogo teškoća s učenjem. Naprosto, nije uspijevaao shvatiti ni najobičnije pojmove. Poglavari su ga više puta bili otpustili, ali je Ivan uporno tražio da ga zadrže. Imao je već preko dvadeset godina, a sjedio je u razredu s mnogo mlađim drugovima. Jedan od njih, dvanaestogodišnjak, počne mu pomagati u školi. Ivan Vianney bio je zahvalan svom mladom instruktoru, ali su teškoće i dalje ostajale. Nije shvaćao, nije pamtio, sve je brzo

zaboravljao, zamuckivao je... Dječaku je bilo dosta, pa sve ispričovjedi ostalim školskim kolegama, koji su se na račun toga rugali starijem drugu. Kad je Ivan to doznao, digno se i klekne pred mnogo mlađim dječakom i zamoli: „Oprosti mi što sam tako glup!“ Danas svi govorimo o tom svetom čovjeku, a nitko ni ne spominje ime mladog instruktora. Dakle, ne govorimo kako nismo za to, i kako smo nesposobni, nego jesmo li otvoreni Duhu ili nismo.

Isus je molio cijelu noć da mu Bog pošalje dobre i vjerne apostole. Međutim nakon nekog vremena vidjet ćemo kako ga je jedan izdao, jedan zatajio, drugi opet bio častohlepan, treći nevjeran itd. To se tako čini na prvi pogled. Međutim i po tim krivudavim i zaobilaznim stazama Bog nas vodi k sebi. Ti apostoli, bez obzira kako se na početku činili, ipak su posve odgovorili svojoj zadaći, svome poslanju i pozivu i na njihovoj stijeni Krist je sagradio svoju Crkvu koja i dan danas svjedoči Njegovu ljubav. Skupina najrazličitijih nepodobnih ljudi ali Bog ih je sve upotrijebio da mu služe jer su se odazvali. I vas će, ako se prestanete izgovarati i izmotavati „uvjerljivim ispričkama“.

Dakle, poziv nije zasluga, nego dar. Nije samo izbor, nego je puno više odaziv. Zato je potrebno više predanja, nego odlučnosti i planova. U svemu tome utješno je spoznati da mi trebamo učiniti samo moguće, a ono nemoguće čini Bog. Možda se mi svećenici uistinu i previše trudimo, zalažemo, radimo kako bi smo postigli velika djela na Njivi Gospodnjoj gdje smo i poslani. Meni se ipak na kraju nekako čini da bi Bog ipak želio u svemu tome samo imati naša srca, a ne naša velika djela.

Učimo se od Marije, Kraljice mira, kako voljeti Isusa, kako ponizno moliti i ponizno živjeti Evanđelje. Kako u šutnji ići po svom križevcu i osjećati Božji poziv i Božju volju u svom životu.

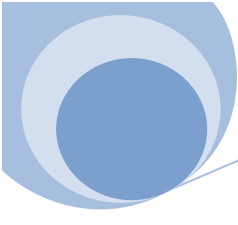

Molitva vjernika

Pomolimo se Dobrom Pastiru, Isusu Kristu, koji svoj život polaže za ovce svoje jer ih do kraja ljubi:

Gospodine, usliši nas!

1. Gospodine, nauči nas da u Isusovoj riječi i u njegovu pastirskom pozivu poznajemo i prepoznajemo Božje srce koje nas neizmjerljivo ljubi, molimo te.
2. Gospodine, pozvao si Blaženu Djevicu Mariju i ona je spremno rekla DA na tvoj poziv bez obzira što nije puno toga znala što će kasnije biti. Podari, po Marijinu zagovoru, hrabrosti mladim ljudima, da mogu odvažno kazati svoj DA na tvoj zov kojeg osjećaju u srcu, molimo te.
3. Gospodine, rasvijetli oči naše duše da spoznamo da duhovni poziv nije nikakva naša zasluga na temelju naše svetosti nego je to tvoj čisti dar i tvoja milost. Potakni mladiće i djevojke da se otvore tom daru u nesebičnosti i predanju, molimo te.
4. Gospodine, potakni i prosvijetli srca mladih da se isprazne od drugih interesa i drugih navezanosti kako bi njihovo srce postalo slobodno, tako da imaju srce samo za tebe, molimo te.
5. Gospodine, ti si molio čitavu noć prije poziva apostola u svoju službu. Podari nam Duha mudrosti da i mi shvatimo da je molitva najučinkovitije sredstvo za duhovna zvanja, molimo te.
6. Gospodine, onoga tko te traži ti ćeš dovesti do cilja kao što si doveo pastire i mudrace do jaslice. Daruj nam tu spoznaju da shvatimo da te možemo naći samo ako te čitavim svojim srcem tražimo, molimo te.

-
7. Obitelji su Crkva u malom, prva molitvena zajednica, prvi promicatelji Božje topline i ljubavi. Blagoslovi, Gospodine, sve naše obitelji da budu uistinu plodno tlo za duhovna zvanja, molimo te.
 8. Za sve naše pokojne, posebno za preminule svećenike, redovnike i redovnice koji su posvetili svoj život tebi u nesebičnoj ljubavi i poniznom služenju, molimo te.

Gospodine, primi ove naše molitve koje smo ti izrekli u nadi da će biti uslišane. Potakni srca mladića i djevojaka da te izbližega slijede i prenose radost svjedočanstva tvoje ljubavi po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Pripremio:
fra Stanko Mabić, OFM

Molitva za duhovna zvanja

Gospodine Isuse, Pastiru Dobri, Ti koji si rekao:

„Žetve je mnogo, a radnika malo.

Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju“ (Lk 10,2),

Tebe molimo probudi u srcima mladih želju
da u današnjem svijetu budu radosni svjedoci Tvoje ljubavi.

Ispuni ih svojim Svetim Duhom,
Duhom mudrosti, razuma, savjeta, jakosti,
znanja, pobožnosti i straha Božjega
kako bi spoznali veličinu života stavljenog u službu drugima
po svećeničkom i redovničkom zvanju
te mnoge priveli k Tebi,
jedinome Putu, Istini i Životu.

Gospodine, prosvijetli ih kod izbora;
podrži ih u vjernosti; učini da budu hrabri i
spremni darovati svoj život po Tvom primjeru,
kako bi drugi imali život, u izobilju ga imali (usp. Iv 10,10).
Obraćamo se i Tebi Marijo, Sveta Djevice, Majko Otkupiteljeva,
Tebi koja u svojoj dobroti nikoga nisi odbila,
milostivo pogledaj i zagovaraj nas kod svog ljubljenog Sina. Amen.

s. Marina Perić, SMI